

Uttalelse fra møte i Mellomkirkelig råd 26.-27. november 2019:

Retten til arbeid for ureturnerbare og papirløse

Kirkemøtet i 2014 begrunner kirkens menneskerettighetsengasjement i troen på Gud som skaper, menneskets verdighet og likeverdet mellom mennesker. Mens det i juridisk forstand er stater som er forpliktet på menneskerettighetene, har også sivilsamfunnsaktører som kirken et moralsk ansvar for menneskerettighetene. Menneskerettighetene forplikter både hver enkelt kristen og kirken. Kirkemøtet understreket blant annet Den norske kirkes moralske plikt til å si ifra når myndighetene ikke innfrir menneskerettighetene. Vi har også en plikt til å styrke og beskytte menneskerettighetsforkjempere.

Retten til arbeid er en fundamental menneskerettighet. I dag krenkes denne retten for ureturnerbare flyktninger, noe som er blitt tydeliggjort gjennom saken knyttet til Arne Vistes virksomhet i firmaet Plog. Saken er av prinsipiell betydning og viktig for behandlingen av ureturnerbare flyktninger i Norge.

Vistes prinsipielle engasjement og praksis utfordrer lovverket og vår rettsfølelse. Vi anerkjenner hans engasjementet og den innsatsen både Viste og IMI-kirken i Stavanger har gjort for å sette søkelys på situasjonen for de ureturnerbare asylsøkerne i Norge.

Den norske kirke støtter kampen for å legge til rette for at ureturnerbare flyktninger som oppholder seg i landet, gis anledning til å arbeide. Vi vil derfor utfordre politiske myndigheter til å endre lover og forskrifter slik at de ivaretar ureturnerbare asylsøkeres mulighet til å ta ordinært og lovlig arbeid.

Vistes engasjement reiser viktige spørsmål om når det er etisk forsvarlig å benytte sivil ulydighet. Vi ønsker velkommen en åpen og offentlig debatt om bruken av sivil ulydighet i møte med samvittighetsspørsmål når en vurderer det slik at norsk lovanvendelse kommer i konflikt med menneskerettighetene.

Mellomkirkelig råd vil følge Viste-saken med stor interesse i tiden fremover. Vi er opptatt av at de menneskene saken gjelder, må få sine juridiske rettigheter ivaretatt og bli møtt med omsorg i menigheter og lokalsamfunn. De trenger vår støtte og vår forbønn.